

(สำเนา)

เลขที่รับ ๑๑๗๘๑/๒๕๕๒ วันที่ ๒๕ ส.ค. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๔/๗๗๕๕

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๐๑๕๓

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ.

ซึ่งนายกรัฐมนตรีลงนามรับรองแล้ว จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. (นายสถาพร มณีรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ไปเพื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณา
ลงนามรับรองเนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน นั้น

บัดนี้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้นำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีพิจารณาและลงนามรับรอง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ฐานิต ชัยยศ

(นายฐานิต ชัยยศ)

ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ

ด้านประสานกิจการภายในประเทศ

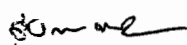
ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สำนักประสานงานการเมือง

โทร. ๐ ๒๒๘๘ ๔๔๒๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๓๖๗๒

สำเนาถูกต้อง



(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

มาตี พิมพ์

๒๕.๘.๕๒ ทาน

๒๕ ตรวจ

(สำเนา)

เลขรับ ๖๖/๒๕๕๒ วันที่ ๒๐ ส.ค. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ
๒. บันทึกหลักการและเหตุผล
๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สถาพร มณีรัตน์ ผู้เสนอ

(นายสถาพร มณีรัตน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) เกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม ผู้เสนอ

(นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) พลโท มะ โพธิ์งาม ผู้เสนอ

(มะ โพธิ์งาม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ชลน่าน ศรีแก้ว ผู้เสนอ

(นายชลน่าน ศรีแก้ว)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) กฤษดาภรณ์ เสียมภักดี ผู้เสนอ

(นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

พ.ศ.

หลักการ

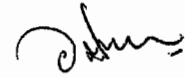
ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน เพื่อการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้รับงานไปทำที่บ้าน การส่งเสริมและพัฒนากลุ่มผู้รับงานไปทำที่บ้านและการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ ในการกำหนดนโยบายและการบังคับใช้กฎหมาย โดยยึดหลักการประสานประโยชน์ร่วมกัน

เหตุผล

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและความสัมพันธ์ในการจ้างงาน โดยอยู่ในรูปแบบผู้รับงานไปทำที่บ้าน ซึ่งไม่อยู่บนพื้นฐานของสัญญาจ้างแรงงาน ทำให้ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน เกิดการเอารัดเอาเปรียบในเรื่องสภาพการจ้าง อย่างเช่น ค่าตอบแทนต่ำ การผลักภาระค่าใช้จ่ายและวัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน เกิดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัย ขาดแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งงานและการตลาด การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ตลอดจนเงินทุนหมุนเวียน ไม่มีการรวมกลุ่มทำให้ขาดความเข้มแข็งและอำนาจต่อรอง ขาดประสิทธิภาพในการทำงานและคุณภาพของฝีมือและผลผลิต อีกทั้งไม่มีกลไกในการบังคับใช้กฎหมายและไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่เป็นการประสานประโยชน์และหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า อันนำมาซึ่งความขัดแย้งและทำลายความสัมพันธ์ในการจ้างงานที่มีต่อกัน

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน
พ.ศ.

รับรอง



(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ผู้จ้างงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงจ้างให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านโดยจ่ายค่าตอบแทนให้
“ผู้รับงานไปทำที่บ้าน” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานที่รับไปที่บ้านให้ผู้ว่าจ้างโดยรับค่าตอบแทน อันเป็นการทำงานด้วยตนเองโดยมีการช่วยเหลือของสมาชิกในครอบครัวด้วยหรือไม่ก็ได้
“งานที่รับไปทำที่บ้าน” หมายความว่า เป็นการทำงานที่เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของกระบวนการผลิตที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม หัตถกรรม หรือกิจการอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ที่ผู้รับงานไปทำที่บ้านทำให้ผู้จ้างงานตามที่ผู้จ้างงานกำหนดเพื่อรับค่าตอบแทน ซึ่งเป็นงานที่ทำที่บ้านของผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสถานที่อื่นใดที่ผู้รับงานไปทำที่บ้านเลือกเอง และมีใช้สถานที่ของผู้จ้างงานหรือในความควบคุมบังคับบัญชาของผู้จ้างงาน โดยไม่คำนึงว่าฝ่ายใดเป็นผู้จัดหาวัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานและหมายความรวมถึงสัญญาใด ๆ ที่ผู้จ้างงานเป็นผู้ขายวัสดุ หรือสิ่งของอื่น ที่เกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้านและสัญญาว่าจะซื้อผลิตภัณฑ์ หรือชิ้นงานที่ได้จากงานที่รับไปทำที่บ้าน หรือสัญญาในลักษณะอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน

– “ผู้รับเหมาชิ้นต้น” หมายความว่า บุคคลที่เป็นผู้ก่อให้เกิดการรับช่วงงานทั้งหมดหรือบางส่วนไปยังผู้รับงานไปทำที่บ้าน อันเป็นการมุ่งแสวงหากำไรทางเศรษฐกิจ

“ผู้รับเหมาช่วง” หมายความว่า บุคคลที่เป็นผู้ตกลงทำสัญญารับช่วงงานทั้งหมดหรือบางส่วนจากผู้รับเหมาขั้นต้น หรือผู้รับเหมาช่วง อันเป็นการมุ่งแสวงหากำไรทางเศรษฐกิจ

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินซึ่งผู้จ้างงานเป็นผู้ตกลงจ่ายให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านเป็นการตอบแทนที่ทำการงานให้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานผู้รับงานไปทำที่บ้าน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

“พนักงานตรวจแรงงาน” หมายความว่า พนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการใกล้เคียงข้อพิพาทและคณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง ได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

มาตรา ๖ ผู้รับงานไปทำที่บ้านมีสิทธิได้รับการส่งเสริมพัฒนาและสนับสนุนจากรัฐในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งงาน
- (๒) รัฐบาลของหน่วยงานของรัฐ
- (๓) บริการทางวิชาการ หรือการพัฒนาทักษะฝีมือในการทำงาน
- (๔) สินเชื่อหรือเงินทุนหมุนเวียนเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน
- (๕) การพัฒนาองค์กรและเครือข่ายองค์กรผู้รับงานไปทำที่บ้าน

มาตรา ๗ การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิ หรือประโยชน์ซึ่งผู้รับงานไปทำที่บ้านพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างผู้จ้างงานกับผู้รับงานไปทำที่บ้าน ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตาย และให้อำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงาน เพื่อกำหนด อัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐ ในการกำหนดอัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน จะต้องไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในงานที่มีลักษณะคุณภาพและปริมาณอย่าง เดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ไม่ว่าผู้รับงานไปทำที่บ้านจะมีสัญชาติ ศาสนา หรือเพศใด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานกำหนด

มาตรา ๑๑ ในการที่ผู้จ้างงานจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ให้จ่ายตามที่ตกลงกัน แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานกำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานยังมิได้กำหนดอัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ผู้จ้างงานต้องจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองแรงงาน ในงานที่มีลักษณะคุณภาพและปริมาณอย่างเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน หรือหากไม่มี เทียบเคียงให้จ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม โดยคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพของงานตามความสุจริตและ พอสสมควรแก่กรณี

ค่าตอบแทนการทำงานให้จ่ายเป็นเงินตราไทย หากจ่ายค่าตอบแทนเป็นตัวเงินหรือเงินตรา ต่างประเทศ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้รับงานไปทำที่บ้านเสียก่อน

มาตรา ๑๒ ผู้จ้างงานต้องจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านภายในเวลาเจ็ดวัน นับแต่ วันที่รับมอบงานที่รับไปทำที่บ้าน

หากกรณีการรับมอบงานที่รับไปทำที่บ้านตกลงรับมอบกันเป็นส่วน ๆ ผู้จ้างงานต้องจ่าย ค่าตอบแทนในแต่ละส่วนของงานที่รับมอบแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านภายในกำหนดเวลาตามวรรคแรก

ในกรณีที่ผู้จ้างงานผิดนัดชำระค่าตอบแทนต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปี นับแต่วันผิดนัด

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้จ้างงานเป็นผู้จัดหาวัสดุและอุปกรณ์ในการทำงาน ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ต้องใช้วัสดุและอุปกรณ์ด้วยความระมัดระวังและประหยัด ในกรณีที่ทำงานที่รับมอบหมายสำเร็จแล้ว ผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องส่งคืนวัสดุและอุปกรณ์ที่เหลือให้แก่ผู้จ้างงาน

มาตรา ๑๔ บรรดาค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค และค่าขนส่ง ให้ผู้จ้างงานเป็นผู้รับผิดชอบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หากผู้จ้างงานไม่ชำระเงินตามวรรคแรก ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีนับแต่วันที่ผิดนัด

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้จ้างงานเรียก หรือรับหลักประกันการทำงาน หรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานจากผู้รับงานไปทำที่บ้าน เว้นแต่ ให้เรียก หรือรับได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้ผู้จ้างงานคืนหลักประกันการทำงาน หรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านภายในเวลาไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้จ้างงานได้รับงานที่ทำ

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีการตกลงให้หักค่าตอบแทนเป็นค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมงานที่รับไปทำที่บ้าน ผู้จ้างงานมีสิทธิหักค่าตอบแทนได้ไม่เกินร้อยละสิบของค่าตอบแทนทั้งหมด หากมีการตกลงรับมอบงานที่รับไปทำที่บ้านเป็นส่วน ๆ ผู้จ้างงานมีสิทธิหักค่าตอบแทนได้ไม่เกินร้อยละสิบของค่าตอบแทนในแต่ละส่วน

หากผู้จ้างงานหักค่าตอบแทนเกินกว่าอัตราที่กำหนดตามวรรคแรก ผู้จ้างงานต้องคืนค่าตอบแทนในส่วนที่เกินพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน นับแต่วันที่หักค่าตอบแทน

มาตรา ๑๗ ให้ผู้จ้างงานกำหนดวันส่งมอบงานที่ทำสำเร็จ โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการทำงาน ที่รับไปทำที่บ้านของผู้รับงานไปทำที่บ้าน ซึ่งคาดหมายได้ว่างานที่ทำจะสำเร็จตามปกติวิสัยของผู้ที่ทำงานประเภทเดียวกัน

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่งานที่รับไปทำที่บ้านยังไม่แล้วเสร็จและอยู่ในระยะเวลาที่ตกลงกัน ผู้จ้างงานจะบอกเลิกสัญญาไม่ได้ เว้นแต่เหตุแห่งการเลิกสัญญาเกิดขึ้นเพราะความผิดของผู้รับงานไปทำที่บ้าน

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่สาระสำคัญแห่งสัญญาอยู่ที่ความรู้ความสามารถของตัวผู้รับงานไปทำที่บ้าน และผู้รับงานไปทำที่บ้านถึงแก่ความตาย หรือผู้รับงานไปทำที่บ้านตกเป็นผู้ไม่สามารถทำงานนั้นต่อไปได้

อันมิใช่เพราะความผิดของตน สัญญานั้นย่อมเป็นอันสิ้นลง แต่ถ้างานในส่วนที่ได้ทำไปแล้วนั้นเป็นประโยชน์แก่ผู้จ้างงาน ผู้จ้างงานต้องรับเอาไว้และจ่ายค่าจ้างตามสัดส่วนของงานที่ทำ

มาตรา ๒๐ ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้จ้างงานอย่างลูกหนี้ร่วม ในกรณีตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔

มาตรา ๒๑ ให้ศาลแรงงานมีอำนาจในการสั่งเพิกถอนข้อสัญญาที่เห็นว่าไม่เป็นธรรม หรือสั่งเพิ่มเติมข้อสัญญาที่เห็นว่า เป็นธรรมในสัญญาระหว่างผู้จ้างงานกับผู้รับงานไปทำที่บ้านได้

หมวด ๒

ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้จ้างงานส่งมอบงานต่อไปนี้ให้ผู้รับงานไปทำที่บ้าน

- (๑) งานเกี่ยวกับแก๊สมีนตภาพรังสี
- (๒) งานเกี่ยวกับสารเคมีที่เป็นอันตราย
- (๓) งานเกี่ยวกับวัตถุระเบิดหรือวัตถุไวไฟ
- (๔) งานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ
- (๕) งานที่ต้องทำด้วยเครื่องมือหรือเครื่องจักร ซึ่งผู้ทำได้รับความสั่นสะเทือนอันอาจ

เป็นอันตราย

- (๖) งานที่ต้องทำเกี่ยวกับความร้อนจัดหรือความเย็นจัดอันอาจเป็นอันตราย
- (๗) งานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างร้ายแรง
- (๘) งานอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ฝ่ายใดที่เป็นผู้จัดหาวัสดุและอุปกรณ์ในการทำงาน ฝ่ายนั้นต้องจัดหาวัสดุและอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยต่อการทำงาน ตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้จ้างงานเป็นผู้จัดหาวัสดุและอุปกรณ์ในการทำงาน ให้ผู้จ้างงานแจ้งให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้น จากการใช้วัสดุและอุปกรณ์ในการทำงานตลอดจนวิธีการในการป้องกันอันตรายดังกล่าว

กรณีตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงด้วย

มาตรา ๒๔ ผู้จ้างงานมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายในการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงานให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านอย่างเพียงพอ และผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายในการทำงานที่ผู้จ้างงานจัดให้

เมื่อผู้รับงานไปทำที่บ้านทำการงานสำเร็จแล้วให้คืนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายในการทำงานแก่ผู้จ้างงาน

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงานที่รับไปทำที่บ้านประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจาก การทำงานที่ผู้จ้างงานส่งมอบให้ทำ อันมิใช่เป็นการจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสมาชิกในครอบครัว ให้ผู้จ้างงานเป็นผู้รับผิดชอบในค่ารักษาพยาบาล ค่าทำศพ และค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

เงินค่ารักษาพยาบาลหรือค่าฟื้นฟูสมรรถภาพตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงานแล้วแต่กรณี

ค่าทำศพตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลซึ่งผู้รับงานไปทำที่บ้านทำหน้าที่ระบุให้เป็นผู้จัดการศพ และได้เป็นผู้จัดการศพ
(๒) สามีภรรยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ

(๓) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้จ้างงานฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตาม มาตรา ๒๕ ให้ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตาย มีสิทธิยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานตรวจแรงงานได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจแรงงานสอบสวนและมีคำสั่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจมีคำสั่งภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้พนักงานตรวจแรงงานขอขยายเวลาต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพร้อมด้วยเหตุผล อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอาจพิจารณาอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร แต่ต้องมีระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ในกรณีพนักงานตรวจแรงงานมีคำสั่งตามวรรคสองแล้ว ถ้าผู้จ้างงาน ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตาย แล้วแต่กรณี ไม่พอใจคำสั่งนั้น ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้จ้างงาน ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตาย ไม่พอใจคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้นำคดีไปสู่ศาลแรงงานได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้จ้างงาน ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตาย ไม่อุทธรณ์คำสั่งของพนักงานตรวจแรงงาน หรือไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนด ให้คำสั่งหรือ คำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วแต่กรณี เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้จ้างงานเป็นฝ่ายนำคดีไปสู่ศาลแรงงาน ผู้จ้างงานต้องวางเงินต่อศาลตามจำนวนที่ถึงกำหนดจ่ายตามคำสั่งนั้นจึงจะฟ้องคดีได้

เมื่อคดีถึงที่สุดและผู้จ้างงานมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินจำนวนใดให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือทายาท โดยกรรมของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตาย ให้ศาลแรงงานมีอำนาจจ่ายเงินที่ผู้จ้างงานวางไว้ต่อศาลให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านหรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตายได้

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ใช้เด็กทำงานในงานที่รับไปทำที่บ้านที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือขัดขวางต่อการพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ตามสมควรแก่วัยและวุฒิภาวะของเด็ก

งานที่อาจเป็นอันตรายตามวรรคแรกให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ใช้เด็กทำงานที่ไปรับไปทำที่บ้านในสถานที่อื่นที่มีใช้บ้านของตนเอง เว้นแต่สถานที่นั้นบิดาหรือมารดาของเด็กได้ทำงานที่รับไปทำที่บ้านร่วมอยู่ด้วย

มาตรา ๓๐ ห้ามผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ ทำงานที่รับไปทำที่บ้านในระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา หรือทำงานที่รับไปทำที่บ้านโดยไม่มีวันหยุด หรือทำงานยกแบก หาม หาบ ทูน ลาก หรือเงินของหนักเกินสิบห้ากิโลกรัม หรืองานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงานที่รับไปทำที่บ้านมีสิทธิได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีจากหน่วยงานรัฐ เพื่อตรวจหาความเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพอันเกิดจากงานที่รับไปทำที่บ้าน

มาตรา ๓๑ ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้จ้างงานอย่างลูกหนึ่งร่วมในกรณี ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕

หมวด ๓

คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน” ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นประธานกรรมการ
- (๒) ปลัดกระทรวงแรงงานเป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม
- (๔) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข
- (๕) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๖) ผู้แทนกรุงเทพมหานครจำนวนหนึ่งคน
- (๗) ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน
- (๘) ผู้แทนสหภาพแรงงานซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน
- (๙) ผู้แทนผู้จ้างงานซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสามคน
- (๑๐) ผู้แทนองค์กรผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสามคน
- (๑๑) ผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรมีผลงานเป็นที่ประจักษ์และดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้ องค์กรละหนึ่งคน โดยการคัดเลือกกันเองในแต่ละกลุ่มให้เหลือกลุ่มละหนึ่งคน

ที่ประจักษ์และดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้ องค์กรละหนึ่งคน โดยการคัดเลือกกันเองในแต่ละกลุ่มให้เหลือกลุ่มละหนึ่งคน

- (ก) งานด้านสตรี
- (ข) งานด้านผู้ใช้แรงงาน
- (ค) งานด้านชุมชนแออัด
- (ง) งานด้านสาธารณสุข
- (จ) งานด้านผู้รับงานไปทำที่บ้าน
- (๑๒) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน
- (๑๓) ผู้อำนวยการสำนักงานผู้รับงานไปทำที่บ้านเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ ให้กรรมการตามมาตรา ๓๒ (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีและจะได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๓๔ การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๓๒ (๑๒) ให้กรรมการตามมาตรา ๓๒ (๑) ถึง (๑๑) และ (๑๓) ดำเนินการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกจากบุคคลผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านแรงงาน สิทธิมนุษยชน เศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตามวรรคแรก ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะนโยบายและกำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงานให้มีประสิทธิภาพ
- (๒) เสนอแนะการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับไปทำที่บ้าน
- (๓) กำหนดระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย
- (๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน
- (๕) ส่งเสริมความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กร เอกชน และองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับไปทำที่บ้าน
- (๖) กำหนดมาตรการในการคุ้มครอง และการส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน
- (๗) แต่งตั้งคณะกรรมการค่าตอบแทนเพื่อกำหนดอัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรมของผู้รับงานไปทำที่บ้าน
- (๘) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือที่ปรึกษา หรือคณะทำงาน ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
- (๙) ติดตามตรวจสอบการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับไปทำที่บ้านจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- (๑๐) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๑๑) ปฏิบัติงานอื่นตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๖ ให้จัดตั้งสำนักงานผู้รับงานไปทำที่บ้านขึ้นในกระทรวงแรงงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการอื่น และคณะอนุกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ดำรง ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน
- (๓) ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
- (๔) ปฏิบัติงานตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ คณะกรรมการอื่น หรือคณะอนุกรรมการ มอบหมาย

หมวดที่ ๔
คณะกรรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

มาตรา ๓๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งในระดับจังหวัด เรียกว่า “คณะกรรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท” ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์ด้านแรงงาน สิทธิมนุษยชน การพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นหรือกลุ่มองค์กรชาวบ้าน และกฎหมาย เป็นที่ประจักษ์ด้านละหนึ่งคนเป็นอย่างน้อย รวมจำนวนทั้งหมดเจ็ดคน โดยให้คณะกรรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเลือกกรรมการด้วยกันเองคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ให้คณะกรรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามวรรคแรกมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาท ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี บริบูรณ์ในวันที่ได้รับแต่งตั้ง
- (๓) มีความประพฤติเรียบร้อย ซื่อสัตย์สุจริตและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- (๔) สมักครใจและเสียสละเวลา หรือเคยช่วยเหลือการดำเนินงานของกระทรวงแรงงาน

หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

- (๕) มีภูมิลำเนา หรือถิ่นพำนัก และประกอบอาชีพอยู่ในจังหวัดนั้น

มาตรา ๓๙ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้แทนสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
- (๒) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน
- (๓) ผู้แทนสภาพนายความ จำนวนหนึ่งคน
- (๔) ผู้แทนองค์กรธุรกิจเอกชน จำนวนหนึ่งคน
- (๕) ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน หรือองค์กรสาธารณประโยชน์ จำนวนหนึ่งคน

มาตรา ๔๐ ให้สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการให้มีคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๓๙

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๓๕ มีอำนาจคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการไต่ถ้อยข้อพิพาท หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าบุคคลใดมีคุณสมบัติไม่เหมาะสมให้ส่งคืนมายังคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๓๕ พร้อมคำชี้แจง หากคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๓๕ มีความเห็นเช่นเดิมให้ถือเป็นยุติ หรือเสนอบุคคลใหม่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาโดยไม่ชักช้าก็ได้

มาตรา ๔๒ เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการไต่ถ้อยข้อพิพาทมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งวัตถุ หรือเอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๓) มีหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิมาแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้องก็ได้
- (๔) กำหนดมาตรการที่เหมาะสมและเป็นธรรมในการไต่ถ้อยข้อพิพาทของคู่กรณีและผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (๕) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประชุม การดำเนินงาน และการไต่ถ้อยข้อพิพาท
- (๖) แต่งตั้งคณะกรรมการไต่ถ้อยข้อพิพาทในระดับอำเภอ หรือตำบล หรือพื้นที่ชุมชนใดตามที่จำเป็น และให้คณะกรรมการไต่ถ้อยข้อพิพาทที่ได้รับการแต่งตั้งดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๒ (๑) ถึง (๕) โดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ คณะกรรมการไต่ถ้อยข้อพิพาทนอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจพ้นจากตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งตามมาตรา ๓๕
- (๔) ถูกคัดค้านหรือไม่ได้รับการยอมรับจากคู่กรณี
- (๕) ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เพราะไม่เข้าร่วมประชุมในการไต่ถ้อยข้อพิพาทติดต่อกันสองครั้ง

มาตรา ๔๔ เมื่อกรรมการไต่ถ้อยข้อพิพาทคนใดพ้นจากตำแหน่งให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกภายในสามสิบวัน นับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๔๕ หากคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจผลของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท อาจยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ หรือฟ้องคดีต่อศาลแรงงานก็ได้

หมวด ๕

พนักงานตรวจแรงงานเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน

มาตรา ๔๖ เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานตรวจแรงงานตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นพนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๗ ให้อาสาสมัครแรงงานตามระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยอาสาสมัครแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยอนุโลม เป็นอาสาสมัครแรงงานเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้จ้างงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสองเท่าในอัตราค่าตอบแทนที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๔๙ ผู้จ้างงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสามหมื่นบาท

มาตรา ๕๐ ผู้จ้างงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าห้าพันบาท

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ หรือผู้จัดการของนิติบุคคลนั้น หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐาน ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ให้กระทรวงแรงงานดำเนินการให้มีการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๒ (๖) (๗) (๘) (๑๑) และ (๑๒) เพื่อให้ได้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานราชการ ผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่ได้แสวงหาผลกำไร และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าเจ็ดคน เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตามวรรคแรก

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน
พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้

เนื่องจากสภาพการณ์เกี่ยวกับการจ้างงานมีการเปลี่ยนแปลงไปจากพื้นฐานเดิมของรูปแบบสัญญาจ้างแรงงาน โดยมีการมอบงานหรือทำสัญญาใด ๆ ที่ไม่ใช่สัญญาจ้างแรงงานเพื่อให้ผู้รับงานไปผลิต ประกอบหรือแปรรูปเป็นชิ้นงานหรือผลิตภัณฑ์ภายนอกสถานประกอบการ ซึ่งกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่อาจให้ความคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาสิทธิแรงงานของผู้รับงานไปทำที่บ้านได้อย่างมีมาตรฐานที่เป็นธรรมเพียงพอ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองส่งเสริมและพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ การคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน

(๑) กำหนดให้การเรียกร้อยหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่รับงานไปทำที่บ้านพึงได้ตามกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๙)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ มีอำนาจฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างผู้จ้างงานกับผู้รับงานไปทำที่บ้านตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านหรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้าน ซึ่งถึงแก่ความตายและให้อำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๘)

(๓) กำหนดให้ศาลแรงงานมีอำนาจในการสั่งเพิกถอนข้อสัญญาไม่เป็นธรรมหรือสั่งเพิ่มเติมข้อสัญญาที่เห็นว่าเป็นธรรมในสัญญาระหว่างผู้จ้างงานกับผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๒ ความหมายของงานที่รับไปทำที่บ้าน ได้แก่ (ร่างมาตรา ๓)

(๑) เป็นงานส่วนใดส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม หัตถกรรม หรือกิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ทำให้ผู้จ้างงานเพื่อรับค่าตอบแทน

(๒) ทำที่บ้านของผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสถานที่อื่นที่มีใช่ของผู้จ้างงานหรือในความควบคุมของผู้จ้างงาน

(๓) ฝ่ายใดจัดหาวัสดุหรืออุปกรณ์ในการทำงานก็ได้

(๔) รวมถึงสัญญาที่ผู้จ้างงานขายวัสดุหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับงาน สั่งให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านทำงานและสัญญาว่าจะซื้อผลิตภัณฑ์หรือชิ้นงานที่ทำหรือสัญญาอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

จะเห็นได้ว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ยังไม่บังคับใช้กับงานบริการที่รับไปทำที่บ้าน เช่น งานแปล เอกสาร งานซักรีด หรือครัวเรือนที่ทำงานในระบบเกษตรพันธะสัญญา เป็นต้น หากประสงค์จะบังคับใช้กฎหมายต้องออกกฎกระทรวง

อย่างไรก็ตาม ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่อาจใช้บังคับกับครัวเรือนผู้ผลิตงานที่บ้านเพื่อขาย

๒.๓ ความหมายของผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ดูร่างมาตรา ๓)

หมายถึง ผู้ซึ่งตกลงทำงานที่รับไปทำที่บ้านให้ผู้จ้างงาน โดยรับค่าตอบแทน อันเป็นการทำงานด้วยตนเองโดยมีสมาชิกในครอบครัวช่วยทำหรือไม่ก็ได้

๒.๔ ความหมายของผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วง (ดูร่างมาตรา ๓)

(๑) ผู้รับเหมาขั้นต้น หมายถึง ผู้ก่อให้เกิดการรับช่วงงานทั้งหมดหรือบางส่วนไปยังผู้รับงานไปทำที่บ้าน อันเป็นการมุ่งแสวงหากำไร

(๒) ผู้รับเหมาช่วง หมายถึง ผู้ตกลงรับช่วงงานทั้งหมดหรือบางส่วนจากผู้รับเหมาขั้นต้นหรือผู้รับเหมาช่วง อันเป็นการมุ่งแสวงหากำไรทางเศรษฐกิจ

ดังนั้น กรณีชาวบ้านแบ่งงานกันทำหรือกระจายงานให้โดยมิใช่มุ่งแสวงหากำไร จึงมิใช่ผู้จ้างเหมาช่วงหรือผู้จ้างงาน

๒.๕ การส่งเสริมพัฒนาและสนับสนุนจากรัฐ ในเรื่องต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๖)

(๑) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งงาน

(๒) รับงานของหน่วยงานของรัฐ

(๓) บริการทางวิชาการ หรือการพัฒนาทักษะฝีมือในการทำงาน

(๔) สินเชื่อหรือเงินทุนหมุนเวียนเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน

(๕) การพัฒนาองค์กรและเครือข่ายองค์กรผู้รับงานไปทำที่บ้าน

๒.๖ การคุ้มครองค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีหลักการสำคัญคือ

(๑) คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงาน เพื่อกำหนดอัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรม (ร่างตามมาตรา ๕)

(๒) ค่าตอบแทนต้องไม่น้อยกว่าอัตราที่ตกลงกันแต่ต้องไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการค่าตอบแทนกำหนดโดยไม่น้อยกว่าค่าจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานที่มีลักษณะคุณภาพ และปริมาณอย่างเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๗ การจ่ายค่าตอบแทน

(๑) จ่ายภายในเวลา ๗ วัน นับแต่วันที่รับมอบงานที่รับไปทำที่บ้าน (ร่างมาตรา ๑๒)

(๒) กรณีตกลงรับมอบงานเป็นส่วน ๆ ผู้จ้างงานต้องจ่ายค่าตอบแทนในแต่ละส่วนงานที่รับมอบแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านภายใน ๗ วันภายหลังที่รับมอบงานไปทำที่บ้าน (ร่างมาตรา ๑๒ วรรคสอง)

(๓) หากผู้จ้างงานไม่จ่ายหรือจ่ายไม่ครบตาม (๑) (๒) ต้องชำระดอกเบี้ย ร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับแต่วันผิดนัด (ร่างมาตรา ๑๒ วรรคท้าย)

๒.๘ ค่าใช้จ่ายในการทำงาน

ผู้จ้างงาน เป็นผู้รับผิดชอบในค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค (ไฟฟ้า, ประปา) และค่าขนส่งตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้านกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๙ กำหนดระยะเวลาการส่งมอบงานที่เหมาะสมเป็นธรรม

เป็นความเหมาะสมของปริมาณและคุณภาพของงานกับระยะเวลาในการทำงาน เพื่อป้องกันมิให้ผู้จ้างงานกำหนดระยะเวลาส่งมอบโดยเร่งรัดเกินไป (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๐ ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๑) ห้ามผู้จ้างงานส่งมอบงานอันตรายให้ผู้รับงานไปทำที่บ้าน เช่น งานเกี่ยวกับกัมมันตภาพรังสี หรือสารเคมีอันตราย หรือวัตถุมีพิษ หรืองานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมชุมชนอย่างร้ายแรง เป็นต้น (ร่างมาตรา ๒๒)

(๒) ฝ่ายใดเป็นผู้จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน ต้องจัดให้มีความปลอดภัยในการทำงานตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๒๓)

(๓) กรณีผู้จ้างงานจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการทำงานต้องแจ้งให้ผู้รับงานทราบ ข้อมูลอันตรายที่อาจเกิดจากวัสดุ/อุปกรณ์และวิธีการป้องกันอันตราย (ร่างมาตรา ๒๓ วรรคสอง)

(๔) ผู้จ้างงานมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมและเพียงพอ และผู้รับงานต้องใช้อุปกรณ์ดังกล่าว เสร็จงานแล้วต้องส่งคืนแก่ผู้จ้างงาน (ร่างมาตรา ๒๔)

(๕) กรณีผู้รับงานไปทำที่บ้านหรือสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงานประสบอันตราย เจ็บป่วยทุพพลภาพ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน ผู้จ้างงานต้องรับผิดชอบในค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ และค่าทำศพแล้วแต่กรณีตามกฎหมายกระทรวง ยกเว้น เกิดจากผู้รับงานไปทำที่บ้านหรือสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงานจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง (ร่างมาตรา ๒๕)

(๖) มิให้ใช้เด็ก ทำงานที่รับไปทำที่บ้านที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือขัดขวางต่อพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาเด็ก (ร่างมาตรา ๒๖)

(๗) ห้ามผู้รับงานไปทำที่บ้านที่เป็นหญิงมีครรภ์ทำงานระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ - ๐๖.๐๐ น. หรือทำงานโดยไม่มีวันหยุด หรือยกของหนักเกิน ๑๕ กิโลกรัม หรืองานอื่นตามกฎหมายกระทรวง (ร่างมาตรา ๒๗)

(๘) ห้ามมิให้ใช้เด็กทำงานที่รับงานไปทำที่บ้านในสถานที่อื่นซึ่งมิใช่บ้านตนเอง เว้นแต่มีบิดาหรือมารดาของเด็กได้ทำงานด้วย (ร่างมาตรา ๒๘)

(๙) ผู้รับงานไปทำที่บ้านและสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงานมีสิทธิที่จะได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีจากหน่วยงานของรัฐ เพื่อตรวจหาความเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพอันเกิดจากงานที่รับไปทำที่บ้าน (ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๑๑ สิทธิและหน้าที่ของผู้รับงานไปทำที่บ้านและผู้จ้างงาน

(๑) กรณีผู้จ้างงานป็นผู้จัดหาวัสดุและอุปกรณ์ในการทำงานผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องใช้ด้วยความระมัดระวังและประหยัดเมื่อทำงานเสร็จต้องคืนวัสดุอุปกรณ์ที่เหลือแก่ผู้จ้างงาน (ร่างมาตรา ๓๑)

(๒) คำวัสดุ คำสาธยายปโภค และคำขณสัง ให้ผู้จ้างงานรับผิดชอบตามที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔)

(๓) ห้ามผู้จ้างงานเรียกหรือรับหลักประกันเกี่ยวกับการทำงานหรือความเสียหายในการทำงาน เว้นแต่เฉพาะกรณีตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๕)

(๔) กรณีตกลงกันให้หักค่าตอบแทนเพื่อชำระค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายซ่อมแซมงานที่รับงานไปทำที่บ้าน ผู้จ้างงานมีสิทธิหักได้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของค่าตอบแทนทั้งหมดหรือค่าตอบแทนในแต่ละส่วน (ร่างมาตรา ๑๖)

(๕) กรณีงานที่รับไปทำที่บ้านยังไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่ตกลงกัน ผู้จ้างงานจะบอกเลิกสัญญาไม่ได้ เว้นแต่เหตุการณ์เลิกสัญญาเกิดขึ้นเพราะความผิดของผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ร่างมาตรา ๑๗)

(๖) หากสาระสำคัญของงานอยู่ที่ความรู้ความสามารถของผู้รับงานไปทำที่บ้านและผู้รับงานไปทำที่บ้านตายหรือไม่สามารถทำงานต่อไปได้ เพราะมิใช่ความผิดของตน การจ้างงานย่อมสิ้นสุดลง แต่งานที่ทำเสร็จแล้ว ถ้าเป็นประโยชน์แก่ผู้จ้างงานต้องรับเอาไว้และจ่ายค่าตอบแทนตามสัดส่วนงานที่ทำ (ร่างมาตรา ๑๘)

(๗) ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้จ้างงานกรณีผู้จ้างงานปฏิบัติไม่ถูกต้องในเรื่องค่าตอบแทน การจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการทำงาน (ร่างมาตรา ๑๑, ๑๒ และ ๑๔) และในเรื่องส่งงานอันตราย ไม่แจ้งข้อมูลอันตรายหรือวิธีการป้องกันอันตราย ไม่จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายในการทำงาน และรับผิดชอบการรักษาพยาบาล ค่าทำศพหรือค่าฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วแต่กรณีเมื่อผู้รับงานไปทำที่บ้านประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตาย เนื่องจากการทำงานตามที่กฎกระทรวงกำหนด (ร่างมาตรา ๒๒ - มาตรา ๒๕)

๒.๑๒ ให้จัดตั้งคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้จ้างงาน ผู้รับงานไปทำที่บ้าน องค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิ รวมจำนวน ๒๓ คน โดยมีวิธีการคัดเลือกตามกฎหมายและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นประธานกรรมการ (ร่างมาตรา ๓๒, ๓๓ และ ๓๔)

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในด้านเสนอแนะนโยบาย การออกกฎหมาย การศึกษาวิจัย กำหนดมาตรการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนา แต่งตั้งคณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เป็นต้น (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๑๓ ให้มีคณะกรรมการใกล้เคียงข้อพิพาทระดับจังหวัด มีจำนวน ๗ คน ประกอบด้วยผู้มีความรู้หรือประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ด้านแรงงาน สิทธิมนุษยชน การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือกลุ่ม

องค์กรชาวบ้านและกฎหมายด้านละหนึ่งคน โดยกรรมการต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด และ
ได้มาโดยการสรรหา (ร่างมาตรา ๓๗-๔๑)

คณะกรรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท มีหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือแก้ไขข้อขัดแย้งที่เกิดจากงานที่รับ
ไปทำที่บ้าน เพื่อป้องกันมิให้ข้อขัดแย้งบานปลายหรือเผชิญหน้ากันอันกระทบต่อการจ้างงานและเพื่อแบ่ง
เบาภาระของกระบวนการยุติธรรม มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการในระดับอำเภอตำบลหรือชุมชนได้
ตามความจำเป็น (ร่างมาตรา ๔๒)

หากผู้เกี่ยวข้องไม่พอใจการไกล่เกลี่ยหรือการแก้ไขปัญหา มีสิทธิยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจ
แรงงานหรือฟ้องคดีต่อศาลแรงงานได้ (ร่างมาตรา ๔๕)

๒.๑๔ พนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นพนักงาน
ตรวจแรงงานตามกฎหมายนี้

๒.๑๕ ให้อาสาสมัครแรงงานตามระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยอาสาสมัครแรงงาน พ.ศ.
๒๕๔๗ โดยอนุโลม เป็นอาสาสมัครแรงงานเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้านตามกฎหมายนี้

๒.๑๖ บทกำหนดโทษ

เนื่องจากงานที่รับไปทำที่บ้านก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิแรงงานในเรื่องค่าตอบแทนการทำงาน
สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของผู้รับงานไปทำที่บ้านและสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงาน
กระทบต่อผู้หญิงมีครรภ์และเด็ก มีผลกระทบต่อสุขภาพของตนเองหรือสิ่งแวดล้อมชุมชน จึงจำเป็นต้องมี
โทษทางอาญา โดยเน้นระวางโทษปรับเป็นเงินจำนวนไม่น้อยกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา
๔๘-มาตรา ๕๓)

๓. ข้อมูลการประกอบการพิจารณาขอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน
พ.ศ. ได้ศึกษาหลักกฎหมายระหว่างประเทศและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๑ อนุสัญญาฉบับที่ ๑๗๗ และข้อเสนอฉบับที่ ๑๘๘ ว่าด้วยงานที่รับไปทำที่บ้าน (International
Labour Convention No. ๑๗๗ & Recommendation No. ๑๘๘ Home Work)

อนุสัญญาและข้อเสนอแนะขององค์การแรงงานระหว่าง (ILO) ดังกล่าว ได้กำหนดแนวทาง
การคุ้มครองและส่งเสริมการปฏิบัติที่เท่าเทียมระหว่างผู้รับงานไปทำที่บ้านกับผู้ทำงานรับจ้างอื่น ๆ เท่าที่จะ
เป็นไปได้ โดยกำหนดความหมายของ “งานที่รับไปทำที่บ้าน” คือ งานที่ทำโดยบุคคลใดในบ้านของบุคคลนั้น
หรือสถานที่อื่น ๆ ซึ่งบุคคลนั้นเลือกเองที่มีใช้สถานที่ทำงานของนายจ้าง เพื่อรับค่าตอบแทนจากการทำงาน
ให้เกิดผลิตภัณฑ์หรือบริการตามที่นายจ้างกำหนด โดยไม่คำนึงว่าผู้ใดเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ หรือวัสดุสิ่งของ
ใช้ในการทำงาน โดยนายจ้างอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งส่งมอบงานที่รับไปทำที่บ้านในการ
ประกอบธุรกิจของตนไม่ว่าโดยตรงหรือผ่านคนกลาง ซึ่งสิทธิของผู้รับงานไปทำที่บ้านที่อนุสัญญากำหนด
เช่น การคุ้มครองค่าตอบแทน, การเลือกปฏิบัติ, สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน อายุขั้นต่ำของลูกจ้าง
การคลอดบุตร และการฝึกอบรม เป็นต้น

๓.๒ อนุสัญญาฉบับที่ ๑๐๐ ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมระหว่างหญิงและชาย

อนุสัญญา ILO ฉบับนี้ รัฐบาลไทยให้สัตยาบันเมื่อปี ๒๕๔๒ เพื่อส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกต้องกำหนดค่าตอบแทน ซึ่งหมายความถึงค่าจ้างหรือเงินเดือนขั้นต่ำปกติ และค่าตอบแทนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเงินสดหรือสิ่งของที่นายจ้างพึงรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการทำงานในกรณี ผู้รับงานไปทำที่บ้าน เช่น ค่าน้ำค่าไฟฟ้า การดูแลเครื่องจักรอุปกรณ์ การหักค่าตอบแทนที่มีเหตุผลสมควร สำหรับงานที่ชำระครบพร้อม เป็นต้น ซึ่งทั้งแรงงานชายและหญิงต้องได้รับค่าตอบแทนที่เท่าเทียมในงานที่มีคุณค่าเท่ากัน

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติขยายการคุ้มครองโดยไม่เลือกปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชน คือ ผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรมและเท่าเทียม โดยไม่คำนึงความแตกต่างทาง สัญชาติ ศาสนา และครอบคลุมประเภทกิจการทั้งภาครัฐและเอกชน ในงานที่มีลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันด้วย

๓.๓ ข้อมูลการสำรวจผู้รับงานไปทำที่บ้านของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งค้นพบว่าความช่วยเหลือที่ผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องการมากที่สุดอันดับแรก คือ การมีงานทำอย่างต่อเนื่อง ลำดับถัดมา คือ การได้รับ อัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรม, แหล่งเงินทุนและการฝึกอบรมพัฒนาและการคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน

๓.๔ ข้อมูลจากเครือข่ายแรงงานนอกระบบและมูลนิธิเพื่อการพัฒนาแรงงานและอาชีพ

เครือข่ายและองค์กรดังกล่าวได้ทำงานใกล้ชิดกับกลุ่มผู้รับงานไปทำที่บ้านในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด และนำเอาปัญหาความเดือดร้อน การถูกเอาเปรียบจากผู้จ้างงาน หลากรูปแบบ มาเป็นข้อมูลนำเสนอประกอบการพิจารณาเป็นข้อกฎหมาย บรรจุในร่างพระราชบัญญัติ เท่าที่จะเป็นไปได้